

παρ Αίχουλῳ ἐν δράματι ὑπερφρονίῳ, φρυξίν, ἢ Εκτορος λυτρός, ἐδ' ἐν ᾧ ὁ Αχιλλεύς φθέργει. ἄλλως. εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς φρυξίν Αχιλλέα, ἢ Εκτορος λυτρός, ἢ τὸν ἐν Μυρμηδόνων, ὅς μέχρι τριῶν ἡμερῶν ἐδ' ἐν φθέργεται.

B I S E T V S. Νιόβην] εἰς ταύτην Αγραδίας ὁμο-

Πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρύζοντες οὐδὲ τε-
πί.

Δι. Μὰ τὸν Δί', ἐ δ' ἦθ'. Εὐ. ὁ ᾧ χροός γ' ἤρει-
δεν ὄρμαδους αὐ

Μελῶν ἐφεξῆς, τέπασας ξυσεχῶς αὐ, οἶδ' ἐσι-
ζων.

Δι. Εγὼ δ' ἔχωρον τῇ σιωπῇ, καὶ μετέτ' ἔτε-
πεν

Οὐχ ἦ φων, ἢ νῦν οἱ λαλουῦτες. Εὐειπ. ἠλί-
θιος γδ ἦσα,

Σάφ' ἴασι. Διόν. καμαυτὰ δοκᾷ. τί δὲ ταῦτ' ἐ-
δρασ' ὁ δεινά;

Εὐειπ. Ἦ ἀλαζονείας, ἢ ὁ θεατῆς παροδο-
κῶν καθήτο,

Οπόθ' ἢ Νιόβη φθέργεται δὴ. τὸ δράμα δ' αὐ
διήει.

Δι. Ὡ παμπόνηρος, οἱ ἀρ' ἐφεναιζόμενος ὑπὸ
αὐτῆ;

Τί σκορδιναῖ, καὶ δυσφορεῖς; Εὐειπ. ὅτ' αὐτὸν
ἔξελέγχω.

Κα' πειτ', ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσῃ, καὶ τὸ δρά-
μα

Ἦ δὴ μετρί, ῥήματ' αὐ βόεια δάδεν' εἶπεν,
Οφρεῖ ἔχοντα καὶ λόφας, δέν' ἀπὸ μωμορο-

πα,

Αγνώτα τοῖς θεωμύθοις. Αἰχουλ. οἴμοι τάλας.
Διόν. σιῶπα.

Εὐειπ. Σαφές δ' αὐ εἶπεν ἐδ' ἐν. Διόν. μὴ φρεῖ
τοῖς ὀδόντας.

Εὐειπ. Ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τάφορος, ἢ π' ἀ-
σιδων ἐπόντας

Γρυπαίμετοι, χαλκηλάτοι, καὶ ῥήματ' ἰππο-
κρημα,

Ἀξυμβάλειν ἐράδιον ἴω. Διόν. νῆ τοῖς θεοῖς
ἔρωγ' οὐδ

Ἦ δὴ πότ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγεύ-
ωνισα

Τὸν ξουθὸν ἰππαλεξυθόνα ζῆτῆ, τίς ὅστιν ὄρ-
νις.

Αἰχουλ. Σημεῖον ἐν τῶν ναυσίν, ὃ μαδέσατ'
ἐνεγέρειπτο.

Σχόλια. Οὐδὲ τουτί.] εἰκὸς αὐτὸν ἀπορριπτοῦτα πρὸ
δακτύλου δεικνύειν τὸ οὐδὲ τουτί. τὸ δὲ οἶδ' ἐσίζων, ὁ
Αχιλλεύς φασὶ ἐν Νιόβῃ. Καί μετέτ' ἔτερεπε.] μάλλον
τῇ σιωπῇ ἔτεροπόμῳ, ἢ τοῖς νῦν λαλοῦσι. πολλοὶ δὲ ἐν
σημῇ ἐλάλω. Οδείνα.] ὅτι ὑπεδέξῃως. δεικνύσι γδ
τὸν Αἰχούλον παροῖτα. Διήει.] ἀνύσθε. εἰς τὸ τέλος ἀν
ἦλθεν. Ὡ παμπόνηρος.] ἢ ἔρω ἢ αὐτὸς νόει. Ἐπὸς μὲν
τὸν Διόνου ὃν ὦ παμπόνηρος ἐγὼ ὁ εἰς πάντα πονηρευό-
μῳος ἔπαντα ἐξέταζων, οἷα ἐφεναιζόμενος ὑπὸ αὐτῆ ὅτι
ὅττω πρὸς ᾧ τὸν Αἰχούλον εἶξον εἰς τὸ παμπόνηρος καὶ
τὸ ὃ αἰτῆ τοῦ φεῦ. ὦ παμπόνηρος ὑπάρχει αὐτὸς
ταῦτα πονηρευόμενος εἰς ἀπάτην τῆς θεατῆς. Τί σκορ-

A λασικὸς ἔτο τὸ ὑπερφρονίῳ ἐχραφεῖ.
Ο τύμβος ἐστ' ἐνδον ἐκ ἔχει νέκω.
Ο νεκρὸς ἐστ' ἐκτός ἐκ ἔχει τάφον.
Ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ νεκρὸς ὅστι, καὶ τάφος.

Speciem quandam Tragedia: tantillum haud
musitantes.

BA. Non est ita per Ionem. EV. at Chorus in-
terea pronunciaisset

B Continue quatuor ordines versuum: at ipsi tace-
bant.

BA. At ego voluptatem ex illo silentio haurie-
bam:

Neque id me oblectabat minus, quam si qui ho-
die loquuntur.

EV. Quia tu stolidus eras: sat nosti. BA. Ἐ mi-
himet videor ipsi

C Sed cur hoc ille fecit? EV. nempe ex arrogan-
tia, ut sic

Suspenderet spectatorem attentum: quando in
theatro

Niobe loqueretur: interim totus transiret actus.

BA. Hominem improbum: quam turpiter ego
deceptus sum ab illo?

Quid pandiculare tu? quid? EVR. quod eum
canillor.

Deinde verò ubi fuisset nugatus hac, & actus
Propè transiisset: verba duodecim bubula elo-
cutus

Est, qua cristas haberent, & supercilia terrificà,
Larvata, spectatoribus ignota. Æs. hei mihi.

BA. tace tu.

EV. Nihil prorsum dixit perspicuè. BA. ah no-
li ferrare dentes.

E EV. Sed aut Scamandros, aut fossas, aut scutis
imminentes

Gryphaquillas, are ductas: voces scopulùm in-
star, nec ulli

Coniectu faciles. BA. per Deos, ego iam diu
(fatendum hoc)

Noctes duxi aliquot insomnes propter gallum
Poëta

F Staturusum: dum cogito mecum, qualis nam hic
sit ales.

Æs. Pro signo in nauibus, homo fatue, depingè
solebat.

Δινα.] οὕτως ἔλεγον τὸ πρὸ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν,
σκορδιναῖα. τινὲς ᾗ, καὶ τὰς ἐν φρονίῳ ἐξ ὑπνε, ὅταν
χασμαδὲς ὄντες ἐκτείνουσι τὰ μέλη, ὅπερ συμβαίνει καὶ
καὶ τὰς ἄλλως πῶς βαλανιζόμενος καὶ ὑπερφρονίῳ τὰ
μέλη. Βόεια.] μεγάλα κηκτύπε πτελά, ὄφρως ἔχοντα, ὑ-
ψηλά ἔσπερήφανα μορμωραπά. κατὰ πηκτικὰ, φα-
ερα. ἐκ μεταφορᾶς τῆς Μορμῆς τῆς ἀβρέφουφοβού-
σης. Ἀγνώτα τοῖς θεωμύθοις.] ἀπὸ τοῦ ἀγνώτος, οὐ
γδ πρὸς χηματίζεται ἀπὸ τοῦ ἀγνώς, εἰς οὐδέτε-
ρον ἄγνος. ὡς φησὶν Ἡρωδιανός. Ἡ Σκαμάνδρους.]
χαρακτηριστικὸν καὶ τοῦτο ὅτι πολὺς Αἰχούλος
ἐν τῷ ποταμοῦ καὶ ὄρη λέγειν. Γρυπαίμετοις.]